

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

53. Decisio Sacræ Rotæ Romanæ coram R. P. D. Arguelles, in causa
Vlixbonen. nullitatis professionis. Lunæ 12. Ianuarii 1646.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](#)

de immun. Eccles. & Cap. quanquam de censib. in 6. ac in 1. sancimus la. 2. vers. cum enim C. de Sacrofancit. Eccles. Sed qualcumque immunitati prædicta hat præiudicium, siue directe, siue indirecete, siue principaliter, siue in consequentiam illud conuenit tollere, & reparare, idque magis quod grave est, ac notable præiudicium infert, vt reieciis præfatis distinctionibus concludunt Gasp. Calder. d. cons. 11. n. 1. vers. quare & si non directe, sed per quandam consequentiam, vñque ad fin. vers. quanquam enim, & Anchur. d. consil. 153. sub n. 7. in fin. & num. 8. vers. & licet verba statuit, & sequent. & in d. cap. quanq. num. 1. & seqq. & num. 4. versic. Quinio nota, ac seqq. de priuili. & in casu sui Dec. d. consil. 48. sub num. 5. vers. & seqq. Quartò ista conclusio, vñque ad fin. Rimini senior consil. 43. numer. 28. versic. tamen dico, Rim. iun. consil. 81. n. 17. versic. Nec etiam ratio, Bald. Surd. d. consil. 301. n. 77. versic. Et non est curandum. Iohannes Franc. Leon. in Thesaur. for. Ecl. p. 3. c. 7. n. 113. versic. Decimò octauo, & n. 118. versic. bac enim exemptione, & sub nu. 132. versic. Incurvunt enim, & Card. de Graff. de effect. Cleric. effect. 2. à num. 65. versic. Subampiarum quarti, ac seq. & num. 190. versic. Sed in praesenti ampliatione, dicens hanc esse veriorem. Et in specie aduentur ornes supracitati Doctores, & præsertim Castr. Pal. & Megall. d. q. 6. num. 107. & seqq.

17. Ita vt non oporteat animum ac intentionem disponentium follicitate inuestigare, quando ex qualitate facti, & re ipsa resulat effectus adeo præiudicialis; & destruktius dictæ immunitatis, quem illi etiam moniti ac requisiuti emendante contendunt ad leg. Julianus §. proinde ibi, & sed & si ab initio non sic accepte, vñrum posse in rem parvis veritis cessare senatus consultum, &c. Julianus aut intelligendamque esse initio sic accepisse, vt in rem parvis veriter, ss. ad Maced. vbi gloss. in verb. intelligendum, non at hanc esse presumptionem iniris, & de luce, quadam ff. de reb. dub. & in specie tradit Galp. Capital. d. cons. 12. n. 4. vers. Et in casu isto, ac infra proprie finem vers. Hoc enim, cum aliis relatis per Menoch. pref. 3. n. 20. vers. dicamus nunc, & seq. lib. 6. Cæterum dicebat vnu ex Dominis, si abest intentio laedendi Ecclesiastici immunitatem, non videtur tam acriter impugnanda haec sententia, secundum quam Ecclesiastici id lolsum consequi debent, quod si ipsi vel eorum ministri easdem res vñ proprio ac familiarum necessariis introduceant, non soluerent, & Ciuitas id tantum restitueret, quod eo casu non exegerat, vt aduertit etiam in casu suo, Dec. in dict. consil. 48. sub n. 5. versic. prædicta etiam confirmantur.

18. Verum quia (vt præmissum est) in ingressu ciuitatis dignoscere ac separari non potest quantitas rerum, que vñ Ecclesiasticorum debet inseruire, vt proinde pro ea rata remittatur gabella mercatoribus; idem placet Dominis, salvo Clerici consensi, & Sedis Apostolicae beneficito remedium in antecedenti, dec. propositum in §. fin. quod scilicet in fine anni singulis Ecclesiasticis restitutatur per Ciuitatem, quidquid in emptione illarum rerum occasione dictarum gabellarum per soluerint iuxta eorumdem attestations, iuramento (si opus erit) coram Ecclesiastico Iudice roborandas, liquidandum in his enim quæ præcise, vt par est, præstari nequeunt, æquipollens admittitur satisfactio, ad l. promissor. ff. de consil. pec. l. 1. §. inbet auem, ad fin. versic. quid si per inopiam, ff. de collat. bonor. leg. si ferum, §. fin. ff. de verb. obligat. leg. §. Super peculia, vers. Sin vero, C. de assert. tollend. Bart. in l. vinum, num. 15. versic. verum quia, ibique notant etiam alibi DD. ff. si cert. per. Luc. de Pen. in leg. libris. n. 28. versic. Nam cum aliquid, C. de agric. & censu, lib. 11. Affl. decif. 83. in fin. & dec. 347. sub num. 3. versi. bene faciunt, & seq. Hoc autem quod in aliis pluribus Ciuitatibus vñ receptum est, vt attestanter Azor. insti. moral. part. 2. lib. 9. d. cap. 11.

§. In dubium vocatur, vñsc. Item vñ receptum est. Alter. d. diff. 19. c. 6. in quart. dubio, versicul. Item vñ receptum est multis locis Portel. & Roder. in locis supra citatis, & P. Dian. resolut. moral. de immunis. Eccles. res. 44. in fin. Franc. Castil. dec. 105. mom. 57. vers. Et tamen videmus, facilius recipi debet in hac insigni Barchinon. quæ non minus Christiana pietate, ac Religione, quam armorum splendore gloriantur, ne quando illi (quod absit) obiciantur, qua detestatur Lateranus. Concil. relatum in d. cap. non minus extir. de immunis. Eccles. & iure merito deplorat. Nauar. in manual. in d. cap. 17. sub n. 102. in d. S. Rogatus à missis versic. Ideoque iure veteri, & Ioann. Franc. Leon in Thesaur. for. Eccles. part. 1. c. 14. n. 43. versic. Communita- tes verò.

19. Atque ita fuit concilium utraque parte informante, reiecta petitione Remisforia, vt in principio dictum est, super articulis producatis tanquam irrelevantibus, prout ex prædictis apparet, & alias fuit refolutum in dict. Valentini, gabell. coram Oran. & in Carouien inris legend. coram R. P. D. meo Ghijerio, in recent. dec. 325. pars. 5. &c.

DECISIO LIII.

Sacra Rotæ Romane coram R. P. D. Arguelio.

In causa Vlixbonen, nullitatis Professionis.

Luna 19. Ianuarij 1646.

§. 1. O B varia probatio hinc inde factas variaz coram Reuerend. D. meo Carillo Præside Vallisoletano emanarunt decisiones, quibus omnibus diligenter perspexis hodie Domini confuerunt rece- dendum esse à decisis sub die 11. Martij 1643. & inhærentes decisionibus editis sub diebus 30. Ian. 1740. & 16. Maij 1642. Professionem esse nullam, & inuidia confirmarunt, sine attendenda sit expresa Professio, siue tacita Ratificatio, siue etiam Ratificatio expressa.

2. Quod enim attinet ad professionem expresa emis- sam à D. Franciscā Coronella in Monasterio S. Diony- sij de Ouidellas de anno 1603, de istius inuiditate nō fuit dubitatum, & clara resulat ex deducatis in dictis duabus decisionibus de annis 1640. 1642. quarum funda- menta inconclusa agnoscentes informantibus pro Do- minis de Gomez fratribus eiusdem Franciscæ non im- pugnabant, sed punctum difficultatis reducebant ad ratificationem, cuius natura est validitate actum nullum vñque ab initio virtute retractationis, c. ratificationem 10. de regul. iuv. in 6. l. fin. ff. de bon. poss. bonorum 24. ff. rem. rat. hab. l. fin. C. ad Macedon. l. dona. iones 25. C. de donat. & ibi communiter scribentes.

3. Quod tacitan itaque ratificationem dixerunt Domini non intrare. Nam quidquid sit an cursus longissimi temporis, quo Franciscā in Monasterio perman- sit deferoing habitum moniale, & faciendo alios actus ex aduerso ponderatos pro inducenda hac tacita ratificatione sit sufficiens de sui natura omnes, vñca responso vñ fuerunt posse eutari, nempe quia ab initio Franciscā coacta fuit ingredi Monasterium meru patris sibi incuslo etiam cum minis mortis, vt desertè deponunt plures testes de vñsc. & auditu proprio deponentes, qui metus reddit professionem irritatam & nullam, Abb. 6 in c. e. cum vñsc. n. 8. de regul. Felin. in c. causam matrimonij n. 5. de offc. deleg. Sanchez de ma- trimon. lib. 4. diff. 6. n. 36. & in precept. Decalog. lib. 4. n. 26. Rota in decif. 779 n. 10. part. 3. recent. cum aliis vulgaris.

4. Et operatur quod ornes actus subsequenter gesti tanquam prouidentes ab initio meticulo lo laborent eodem vitio & nullius sint roboris ad inducendam ratificationem

Decisions Nouissimæ

274

ificationem Professionis, signanter dum adhuc viuebat pater. Docet in l. 2. C. quod me. cap. Bart. in l. penultima. ff. de conduct. ob twp. ian. Couatt. in epist. tom. 4. decret. parv. 2. c. 3. §. 5. n. 1. Roland. conf. 2. num. 86. lib. 1. Paris. conf. 2. num. 34. lib. 4. Rot. decif. 77. l. n. 8. & 9. dec. 8. 1. n. 9. n. 1. dec. 863. num. 4. coram Card. Sezaph. & declarat. Sacra Congregatio Eminentiiss. DD. Cardinalium Sacri Concilij Tridentini interpres 13. Septembri 1629. Quæ censuit Matrimonium contractum a filia per matrem a matre. Matrem esse inualidum, etia. si mulier metum passa per plures annos post mortem mari permaneserit cum marito, & filios procreaverit, ut prosequitur Barbosa in collect. Bullar. in verb. Matrimonio. n. 1. pag. mibi 44.

5. Et probatum metu certum est quod omnes conjecturæ deductæ ad ostendendam liberari voluntatem euaneantur. Alexand. conf. 99. n. 1. lib. 3. Nicol. Euerard. conf. 4. n. 2. tom. 2. inter matrimonia Cilest. Gamma dec. Lustian. 346. n. 3. Greg. XV. dec. 326. n. 45. Seraph. d. dec. 85. n. 6. Rot. dec. 216. num. 2. parv. 2. dices. imo probato metu impossibile esse contrarium probari inquit Alex. d. conf. 99. n. 8. & 9. lib. 3.

6. Nec dicatur quod etiam voluntas coacta sit voluntas. Quia non est tamen libera proflus, ac simplex voluntas, qualis in Professione requiritur. e. cum locum 14. de sponsal. Butr. in c. cum virum sub n. 6. in fin. vers. sed ubi de regul. & ita declarat Decif. in leg. velle non creditur sub num. 3. vers. non obstat. ff. de reg. iur. ibique Cagnol. sub n. 5. ver. ex quibus inferior, & explicata Rota dec. 64. n. 28. vers. secus tamen part. 1. recent.

7. Quo vero ad expressam ratificationem in qua fiebat manus fundamentum deductum ex eo, quod Franciscæ de anno 1638. mediante publico instrumento cessit liti, & protulit illa verba. *Quamvis monialis non esset hodie, Monialis esse volebat,* Domini pariter dixerunt non intrare tanquam inualidum.

8. Primo quia Franciscæ, ut ipsa pars aduersa continet & allegat in suo facto, illam fecit reservato sibi illa. o iure successionali hereditati Odoardi fratris isto medio tempore defuncti, quæ reservatio est contra substantiam & validitatem Professionis, vt cauter in Sacr. Concil. Trid. sess. 25. cap. 2. c. 20. vers. insuper de conuers. coningat. glossa in cap. fin. de condit. ap. p. st. & in c. 1. qui cleric. vel vnon. Rodriq. quaff. regular. 10. 3. qu. 17. art. 6. Ceull. commun. conf. commun. 9. 85. n. 2. Bart. à S. Fausto in Thebaur. Relig. lib. 8. q. 21. Lef. de iust. & iur. lib. 2. c. 41. n. 62. Bonac. de claus. punto 10. diff. 1. 8. 1. n. 13. Tambur. de iur. Abbat. tom. 3. diff. 6. q. 6. Barbo. de iur. Ecclesi. lib. 1. c. 2. n. 150.

9. Secundo quia Franciscæ metu reuerentiali aliorum fratrum fuit coacta ad illum actum agendum, iunctis minis de subtractione alimentorum, qui metus non minor profecto est quam metus amissionis bonorum, vel maioris partis eorum, quem ad irritandam professionem sufficere tenent Sanchez de matrim. lib. 4. diff. 1. n. 15. Pont. d. c. 4. n. 9. Hurtad. diff. 6. diff. 1. n. 2. Berbon. c. 2. q. 13. Tiraquell. de nobilit. c. 31. num. 369. cum pluribus per eos citatis idem Sanchez de matrim. lib. 4. diff. 5. n. 4. & in precept. Decalog. lib. 4. c. 3. n. 8. Praesertim in muliere multo ære alieno grauata, à quo subleuari promitebatur. Pont. d. c. 4. n. 10. Ial. in l. Titia n. 10. vers. secundo notabiliter, de verb. obligat. Rota apud Farin. lib. 2. conf. crim. tom. 2. dec. 242. n. 13. & in d. dec. 326. n. 21. coram Papa Gregor. V.

10. Tercio quia fuit etiam impulsa ex minis protracta, & perpetuanda litiis ut probant Testes ad Texatum in leg. per mulierem 22. ff. quod met. can. cuius litis arumnas latice cognoverat Franciscæ quæ plurimum annorum curriculo fratrum potentia impedita, nec latum quidem vnguen in lite progreedi valuit, imo inde fratres adversarij non obtinuerunt etiam Rotales expeditiones, ac litteras Apostolicas violenta manu

abripere, earumque executionem omni contumelie possibili impedire, unde polnitudinem coacti fuerunt absolucionem à censuris petere, & refusis expensis à Rota fuerunt afflicti, vi vidore est in decisionibus coram eodem Reuerendissimo de Carillo desuper emanatis, sub diebus 16. Nover. 1635. & 27. Martij 1637. At si miseria docuit tertium illud praecipuum in templo Delphico aureis litteris consecratum, & litis miseria fac effugias, & facit quidam Marcial. lib. 7. Epigram. 64.

11. Qua concurrent promissiones liberandi tam ab ære alieno, persuasions, & preces importune, frequenter molesta facta à fratribus de Gomez mediatis, multis personis, quæ per se sola scilicet forsitan sufficiens ad vitandam Professionem, ex relatis per Alford. conf. 50. num. 271. Petr. d. Pech. de testam. coning. lib. 1. c. 3. n. 4. & seq. Valenzuel. conf. 29. n. 3. Affl. dec. 69. n. 4. & ibi Virgill. laic. Pont. d. lib. 4. c. 11. per teum. & 1. 5. præcipu. nu. 17. obi multis Sacra pagina testimoniis, iuribus, rationibus, & argumentis comprobatis, & faciente texus in 1. 3. ff. de lib. exhib. 1. onice. C. de ap. virg. vbi glossa in verb. extorsio se de probab. cum aliis per Dian. part. 3. tract. 3. Miscellan. resol. 20. notandum, & Pirat. discip. 27. n. 63. & 65. vbi quod importunitas meru. & uiu parantur, Castill. coniurores lib. 3. c. 1. n. 14. Gia. tian. discip. foren. c. 639. n. 9. Rot. diff. dec. 426. n. 13. coram Greg. X V.

12. Quinto ponderabat unus ex Dominis Franciscam fuisse deceptam etiam dolo attento luctu, fratribus ex hac Professione prouenientes, quod vbi interneat semper & dolus presumitur. Mires de maiori. pari. 1. 9. 2. 5. 3. 6. 1. & clare deducitur ex supradictis promissionibus, persuasiōibus, ac minis, & eodem modo quo metus inualidat contractum, vt bene Pont. lib. 4. c. 2. 5. n. 5. sive sit in ipso actu, sive in ratificatione, de renunc. lib. 3. c. 1. n. 3. Et certissima est conclusio quod dolus dans causam contractui bona fidei, inualidum, & nullum cum reddit l. & eleganter 7. ff. de dol. mal. 1. 3. Societas, ff. pro soc. 1. qui cum iuribus 9. 1. ff. de transact. leg. iures gentium. 7. §. ait prator. ff. de pall. fin. ff. de constit. pecun. l. in causa 16. §. 1. ff. de min. 1. C. de rescind. vend. Caiac. ad lib. 3. 1. Paul. in d. l. 3. societas. Donell. lib. 11. Comment. cap. 7. vbi Ovid. sit. D. idem Donell. in l. 3. quis 36. num. 5. de verb. obig. Picchar. infit. de except. in princip. n. 18. Henric. Bocerus ad l. contractus 2. 3. c. 2. n. 13. vers. hanc definitio nem, &c.

13. Sexto accedit error Franciscæ que credidit per illum actum liberationem ab ære alieno, & alimenta consecuturam, & è contra finem liti si actum non fecisset nunquam visuram, qui error licet circa qualitates extrinsecas, tamen quando in eas fert animus eodem actu, & eis innititur, expresse inualidat professionem tradit. Bafil. Pont. d. c. 2. 1. bi plures cumular. & admittit consensum contrahentibus ab actu, texus est expressus in l. sed hoc ira 10. vbi glossa circat. concordans de aqua pluvia. arcen. error 8. ff. de iur. & fact. ignor. l. per erorem 15. ff. de iur. id. omn. ind. Rota dec. 19. n. 10. 15. ram bon. mem. Burato.

14. Septimo ponderatum etiam fuit quod ille actus facilius periclitatur tanquam gestus à muliere animi maxima perturbatione commota, & ferè desperata, vt dicunt testes, & sic abfuit plena libertas, & prudens deliberatio ad tam seruum actum necessaria, arguendo texus in cap. diuortium 21. de pecc. qual. 1. cap. si quis iratus s. caus. 2. 9. 3. 1. 3. ff. 2. diuort. l. locatio 9. ff. de public. & vell. 1. 2. C ad 1. ful. maiest. l. quadriga in calore 42. ff. de reg. iur. vbi Dec. n. 1. & faciente verba Himeri adducti in cap. aut 1. acta 1. 9. de pecc. diff. 1. lib.

Ira percitus Amphidantus
Cum gnatum imprudens simul iniuitus que patenti.
Cum

15. Cum ergo Francisca perturbata, & desperata accederit ad illum actum, eoque vix perfecto penituerit, & ad praecedentes lachrymas, & ciuitatus redierit, & violentiam, & defecatum voluntatis patefecerit, (vt probant testes) satis inducit ad inuiditatem ex supra allegatis, liquet enim quod non diuini spiritus afflatus ad d. ratificationem profiliit, nam bonus spiritus non tam cito peccat, & ex illa subita subsecuta coniunctione repugnativa voluntatis arguitur Fab. Turret. conf. 28. n. 12. Parif. cors. 60. à n. 57. ad 41. lib. 4. Rota dec. 643. n. 16. p. 1. rec. Ponderare etiam quod statim dixit ne necesse quid fecerat. & congruit sententia Eccles. c. 6. & verba D. Pauli relata in cap. fin. caus. 23. q. 9. & Sanchez d. lib. 4. c. 5. n. 6. congruit textus in l. ple- rique 33. ff. de rit. nupt. l. cum hic status 12. §. quod si di- vorcium 12. ff. de donat. int. vir. & vxor. l. quod si di- vorcium 3. ff. de iur. dor. Doctores citati a Sanchez lib. 1. de marimon. disp. 8. n. 7.

16. Octauo confidabant Domini quod illa verba, Quāuis Monialis non esset, hodie Monialis esse volebat, nullo modo inducunt Professionem seu ratificationem, sed solam intentionem ratificandi imposturam, quia verbum, volo, iunctum alteri verbo infinitiu temporis non importat dispositionem de praefenti, sed voluntatem propensam id agendi in futurum g. off. in l. servii electiones, in verbo possumus ff. de leg. 1. Molin. de Rit. nupt. lib. 1. comp. 20. n. 1. & seq. Prat. Lexic. iur. in verbo volo. Barbol. distinctione 436. n. 14. & faciunt textus in l. Clodius Clodianus 97. ff. de acquir. bared. & in l. fin. ff. qui refutam facit. Picard. infis. qui mod. testam. in- firm. §. 1. n. 35. Castron. conf. 137. incipit in causa lib. 2. Mieres de maiorat. part. 1. q. 4. n. 66. Peregr. in trah. var. tit. de past. n. 5. & 6. Rota dec. 211. n. 7. & seq. p. 1. diuers. Seraph. dec. 1079. n. 3. vers. secundo. & Buratt. dec. 196. n. 5. vers. prout si dixisset.

17. Non animaduertebat idem Domini quod illa verba non fuerunt a Francisca prolati in actu determinato ad emittendam Professionem seu Ratificationem, sed ad alium finem, nempe ad desistendum à lite, ideo non possunt deseruire ad inducendam dispositionem textua in l. Diuus 25. ff. de milis. testam. & ibi. Gottifred. l. ist. K. l. tale pactum 41. & ibi Bart. n. 3. Castron. n. 8. ff. de past. l. si quid venditor 18. ff. de adi. edit. l. Arianus 47. ff. de act. & obl. & l. quidquid adstringenda 99. ibi quidquid astringenda obligatio est id nisi palam, verba exprimunt omissione intelligentum est ff. de verb. obl. ibidem scribentes.

18. Et ratio est quia ratificatio non presumitur nisi ex verbis, vel factis necessario inferatur Bart. & Castr. in l. Paulus respondit alias l. non tantum 5. ff. rem rat. hab. Aret. conf. 128. n. 9. Hier. Leo dec. Valenti. 15. n. 7. Hic autem concurrit coactio, & auferit Francisca tot actibus, & tot annis tentata Rota dict. dec. 326. n. 7. coram Gregor. repetita apud Farinac. lib. 2. Crimin. dec. 260. n. 3. & dec. 779. num. 1. part. 3. rec. Hippol. Kimin. conf. 67. n. 24. inter matrem Cileti. Et concidunt etiam protestationes tam in actu Professionis, quam ratificationis, ad text. in l. Cod. de his, qui prop. met. indic. non appell. & l. qui in aliena 6. §. Cellus. ff. de acquir. bared. Bart. in l. nomes populi n. 31. ff. de iust. & iur. Aliaque tot praecedentia, & sublequentia signa auctoritatis, quibus omnibus simul iuncti procul dubio inexcusabilis patet inuiditas Professionis seu ratificationis Francisca ex supra allegatis, quibus addi possunt Sanch. lib. 2. disp. 45. n. 22. Prat. discept. c. 18. à n. 43. ad 48.

19. At etiam verba qua ante actum protulit, ex quibus bene presumitur animus subsecutus, glossa & Bartol. in l. apud Celsum 4. ff. de dol. except. quam Angel. dicit esse meliorem de mundo. & alios allegat.

20. Decimo, addebat vnu ex Dominis non esse verisimile quod Francisca, quia per spatium 24. & vi tra annorum ante dictum actum se Monialem esse constan-

tissime reculauerat, & ovid maximas eterninas, lites, & dispensia forti, virilique animo perpessa fuerat, ex abrupto, nulla extensa compellente causa, fortissima, mutata repente voluntate monialitatem sibi decreuisset, quam in uerisimilitudinem etiam pro metu prouidendo alias admisit. Rota coram Gregor. XV. dicta dec. 326. n. 6. vers. & multum in eo det argumentum &c. in dec. 645. n. 19. in fine vers. ad metus autem probarionem p. 1. rec. & in dec. 86. n. 16. & seq. coram bon. mem. Buvaro.

21. Et in uerisimilitudinem augeri ex lachrymis querelis, & suspitione a Franciscis emissis, ex quibus magis, & animus satis dignosse, tradidit Menoch. de pra- sumpt. lib. 3. praesumpt. 4. n. 10. & seqq. Alciat. conf. 15. n. 8. lib. 3. Alex. conf. 99. n. 1. vers. secunda est praesum- pto lib. 3. Crauett. conf. 461. n. 12. Noguerol. alleg. 19. n. 67. Rota in sapientia allegata dec. 326. n. 41. coram Greg. 852. n. 2. coram Seraphin. & 779. n. 5. part. 3 recent.

22. Quæ omnia facilius procedunt in muliere, in qua minor metus sufficit ad irritandam Professionem. glossa in cap. cum locum 14 in verb. metus de sponsal. Va- lenzuel. conf. 148. n. 46. Suarez de Relig. tom. 3. lib. 6. c. 4. n. 21. Calderon. conf. 1. vers. tertio quid, ubi tit. quod met. causa Ancharan. conf. 24. n. 7. Abb. conf. 4. n. 5. lib. 1. & fuit dictum in Tallen. nulliusquis Professus 13. Maij 1634. coram bon. mem. Merlino. & consenserunt congregati in decisione huic causa sub die 17. Maij 1641. post principium.

23. Ulterius etiam actus ex aduerso ponderari pos- sent importare ratificationem ex parte Monialis, adhuc tamen ista non sufficeret cessante confusu Monasterij, non enim est integrum reclamanti post querelam quan- documque voluerit ad professionem redire abque noua voluntate & confusu monasterij, vulgaria regul. l. que sicut 4. ff. de acquir. bared. leg. dispensatorem 62. in fin. ff. de solut. capex eo 38. de regul. iur. in 6. vbi Barbos. plures cumulat. leg. si non erit §. fin. ff. de iur. iurand.

24. Doctores autem per informantes pro Gomez allegati loquuntur in ratificatione tacita, non autem in expresa, & publica, quæ diuerso iure confenda est, l. si ita leg. am. 65. §. 1. ff. de leg. 1. Sanch. de marimon. lib. 7. d. disp. 37. n. 57. & 65. Rota post Tamburin. de iur. Ab- batiss. dec. 3. n. 5. & in decisione huic causa sub die 30. Ianuarij 1640. In eo in expressa ratificatione professio- nis exiguntur eadem solemnitates, quæ in actus ce- lebratione, vt tradunt Aretin. conf. 128. n. 5. vers. sed quando lex. Surd. conf. 3. n. 10. & dec. 159. n. 21. vers. non aduersari Reuerendiss. Vrgellen. dec. 238. n. 25. & seqq. & faciunt textus in l. si proponit 7. C. de nupt. & in l. nuptia. 14. ff. de rit. nuptiar. Ricc. Cur. Archiep. part. 4. dec. 82. per tor. & praecep. n. 9. Rot. decif. 395. n. 11. & 17. coram Greg. XV. dec. 204. num. 2. p. 4. rec. & dec. 1166. n. 3. vers. non obstat, coram Seraph.

25. Professio siquidem est contractus vltro citroque obligatorius, quo Novitia Deo, & Monasterio, Mona- sterium autem Novitiae ad eam tenendam, & alendam, vt aliis relatibus probat Tambur. de iure, Abbatis. disp. 6. in fine Ideo necesse est quod utriusque contrahentium confusus concurrat sicut & in ceteris contractibus correpectuiis, latè Pont. de marimon. lib. 4. c. 24. & 25. per tor. Et hoc est etiam indubitatum in iure vt in l. omnibus 56. ff. de act. & oblig. l. 1. §. conventionis 3. ff. de past. l. si voluntate 8. c. de res. ind. vend. An infuper quod similitanee in eodem actu interueniat, quia con- sensus semper presumitur, praestitus sub conditione si alter statim consentiat. l. dno. reos 6. §. fin. & l. si ex duo- bus 12. ff. de duobus reis l. continuus 137. in prie. ff. de verb. oblig. l. 1. §. item si ita ff. ad leg. Falcid. Faber. in l. nov. erit 5. §. si neque iuratum ff. de iur. iurand.

26. Deficiencia vero cōscensus Monasterij clara consumi- tur, tum ex revocatione mandati quod dederat ad hanc item. Tum etiam ex epistola Sancti. mem. Urbano VIII. transmissa

transmissa, & à septuaginta sex monialibus subscripta, quam pro vehementi admiciculo admittit etiam *decisio sub die 16 Junij 1642.* coram *Reservatissim. D. meo Carrillo.* Tum denum ex pluribus testibus deponentibus Franciscanum non fuisse habitam pro moniali, & vestibus secularibus, ac sericis plerumque indutam incessisse, & ita ad nullos actus capitulares adiuissim scientibus & patientibus omnibus monialibus. Ac etiam ex aliis testibus ex aduerso examinatis dicemibus à multis annis ante ratificationem sic se Franciscanum gessisse in Monasterio, & vitam seculariter ab omnibus actibus profectum seclusam semper duxisse tam ante, quam post professionem, & ratificationem, quo minus argumentum non acceptationis, & dissensus dari non potest.

27. Et quia illa *decisio 16. Junij 1642.* firmat non posuisse ratificari quod fuerat ab initio nullum informantibus pro Gomez contendebant quod Franciscanum noluit ratificare professionem prout ex tunc, sed novam professionem emittere, dum dixit quod licet Monialis non erat, hodie Monialis esse volebat. Hoc tamen non tollit, sed potius auger difficultatem, quia si ille fuit nouus actus, non autem ratificatio praecedentis, magis patens est in maliditas, ex eo quia tanquam noua professione cuncti debuit in manibus Praelati potestatem habentes, ut tener Hostiensis in c. consuluntur n. 1. qui Clericis, vel vocationis Azor. lib. 12. p. 11. moral. cap. 5. quæst. 6. Barbos. in cap. Porretum & in cap. cum viuum de Regul. Tambr. de iur. Abbatiss. disp. 6. quæst. 5. per torum, Nauart. in Lucern. Regula in verb. Professio num. 18. Lezana in eodem verb. Professio num. 13. & cap. 2. num. 2. & cap. 18. num. 66. Sanchez super precept. Decalog. lib. 5. cap. 4. num. 64.

28. Praesertim cum nullitas istius professionis ab initio fuerit publica, ut firmatur in praecedentibus decisionibus, quo casu nemo in quaestione renocat, quin sit ratificanda coram Superiori solemniter, Bordonus cap. 6. quæst. 14. & in matrimonio dicit Sanch. d. disp. 37. n. 48 Hurtad. de matrimonio disp. 3. diff. 11. n. 43. & alij per eos cumulati.

29. Propterea dicebant Domini quod non est opus aggredi disputationem; An Papa tanquam primus, & supremus Praelatus omnium Religionum supplet defensionem confusus Religionis: & An ita supplorio locum habeat Religionis scientie, vel potius ea ignorante nullitatem super quibus disputationibus, id est controversia inter Doctores. Quia cū in die 17. Maij 1641. Rota firmavit quod data scientia Monasterij quoad nullitatem professionis, necessarius sit nouus consensus ad illius ratificationem, & scientia, ac etiam contradictione ex supradictis sit patens, res est in tuto, & nullitas professionis remaneat inelutabilis.

30. Alias enim inferretur magnum præjudicium Monasterio, si post reclamationem Franciscanæ cogeretur ei consentire, quod Papa non intendit, sed illum consensum suppleret controvictione Monasterij, ad hoc ut consulatur tranquillitati, & paci, tam Religionis, quam profectis, Sanchez lib. 7. disp. 37. n. 64. ad med. & ad euitandas lites, & scandala Bonac. in tract. de clausur. quæst. 2. punct. 10. § 5. diff. 4. n. 3. & 4. vers. ego vero. &c. Quod ideo non procedit lite iam accepta, & tandem proœcuta, & esset potius specie inæquitatis obligare Religionem ad consentendum, dum hæc non posset obligare Religionem ad persistendum, & supplorio haberer locum, quando nulliter professus ratificat, & Religionio non renocat primum consensum, Sanchez lib. 2. de matrimonio disp. 3. 2. n. 9. vers. confirmatur, ubi multis ibi. Bordon. cap. 7. 9. 11. vers. final. cum aliis per Lezan, cap. 2. n. 27.

31. Nec viuum fuit aliquid ostare, quod Moniales de tempore professionis non habuerint capitulariter scientiam metus. Nam quidquid sit de hac conclusione quam

Domini hodie noluerunt firmare, & unus dicebat sufficiere quod hanc scientiam habuerit Abbatiss. que nominatus commentus recipiebat professionem, argumentum ext. 5. 1. ff. de aduerso. edit. vbi Barthol. & gloss. Catar. lib. 5. 4. respons. Pauliz. Ad 1. secundam 3. Censu. cun. seq. ff. Papinian. in d. H. res. §. 1.

32. Deinde sufficere dicebat, quod postea ista scientia capitulariter superuenieret, ut ex tot actibus supradictis, & citatione ad item datione mandata, & tenacitate postea, (qua omnia Capitulariter sunt) & tali superuenienti scientia operatus animi mutationem, optimus etius leitus qui in Provincia q. circa finem. sibi videtur esse, int. sibi cobra edem datum quoniam tunc non possunt videri bona fidei possessores esse, qui nec animam possidendi habent, iuncta item venientia 20. §. p. 11. leg. sed & si 25. §. si ante item 7. ff. de petit. heredit. certum 2. 2. l. si fundus 17. C. de rei vendit. Iam Prator. 10. si quis tertio ff. qui in fraud. cred. ubi ordinarij. Faber. dd. §. 1. & Schifordes lib. 3. tract. 22. quæst. 17. ad 12.

33. Et dato quod illa scientia fuisse necessaria, non haberet locum in hoc Monasterio (dicebant Domini) ubi adest confutudo quod Monasterij consensu non exquiratur ad professionem admittendam extrahit in d. decisione 2. Februario 1644.

34. Quapropter illi de Gomez laborabant in probando confutendum illam non fuisse prescripta, quamvis in Franciscanæ professione talis non sufficeret consensu capitulariter exquisitus (quod nec illi negabant, & multis testibus probatur) sed retorqueretur, quia si illa confutatio non fuit prescripta, professedi fuisse non potest tanquam recepta a non habente potestatem quam Abbatissa non habet sine consensu Monialium capitulariter praestito. Sanch. in Præcept. Decalog. lib. 5. cap. 4. n. 63. & 6. Nauart. conf. 9. de Regular. num. 6. Bonac. in clausur. quæst. 2. punct. 10. diff. 6. Tambr. de iure Abbatiss. disp. 6. quæst. 5. n. 8. Lezan. quæst. regular. cap. 2. n. 25. & cap. 18. n. 66. ubi alios citat plures Barbolæ in cap. Porretum 13. de regular. nu. 6. Si fuit prescripta non erat necessaria scientia Conuentus capitulariter, ex traditis in dictis decisionibus.

35. Nec habite fuerunt alicuius ponderis exceptiones datae contra testes in ultima remissione examinatos pro Franciscanæ. Quia eadem que isti probant, probantur etiam à Testibus ex aduerso examinatis, & licet horum aliqui deponant de libera voluntate Franciscanæ, non intereat cum non deponant de actu proximo ratificationi. Ultra quod plus creditur duobus testibus deponentibus de metu, quam mille de spontanea voluntate. Imoc. in c. Super hor. n. 2. de enunc. Menochi de præsumpt. lib. 3. n. 1. 12. 6. n. 31. Sanch. de marri. lib. 4. diff. 17. n. 1. Seraph. de rist. quæst. 60. n. 45. & seq. Buratt. loc. 163. n. 1. Praesertim quando, ut in isto casu, vniuersitas est Ecclesiastica, c. insuper 6. de test. Farinac. ubi sup. n. 43. & 45. ubi plures.

36. Minus obstat quod testes sint moniales, & ideo repellantur ob quandam donationem à Franciscanæ factam Monasterio. Quia etiam testes de Vniuersitate sunt docei quando, prout hic, victoria causa non refutat in singulorum utilitatibus. Ioan. And. in cap. cum Nuncio de testibus. Greg. Lopez in 1. 18. cap. 6. part. 1. Farina, de rist. quæst. 60. n. 45. & seq. Buratt. loc. 163. n. 1. Praesertim quando, ut in isto casu, vniuersitas est Ecclesiastica, c. insuper 6. de test. Farinac. ubi sup. n. 43. & 45. ubi plures.

37. Ultra quod obiecta donatione non probant per solam schedulam cuiusdam Monialis assertoris scilicet scribam Monasterij, quia officium Tabellionatus est unius virile, & mulieribus penitus interdicendum. Generalis 3. C. de Tabul. lib. 10. Praesertim Monialibus, atque omnibus Religiosis capite sicut 8. n. Clericis, vel Monachis. & ibi glossa in verbo Clerici, & apud Hispanum habetur.

Amata.

Amaia, & in ipsa Lustania probat Barbos, in remissad leg. Lustian. tit. 19. part. 3. vbi Gregor. & facit textus in Lvnivius's C. de Decurion. lib. 10. & ibi D. Ilores. Nec appetat qua auctoritate extraherit.

Nec refert quod aliqua ex dictis Monialibus, quæ fuerunt Testes, sint amicitia iunctæ cum eadem Francisca. Quia hoc non probatur, & probatum non obest ex traditis à Farinac, de test. 9. 55. an. 233. usque ad fin. & seq. cum aliis per Mascard. de probat. concl. 85. per totum lib. 1. ubi quod est probanda circumspecta amicitia, & quod non qualibet amicitia repellit a testimonio.

38. Præterquam quod etiam aliquæ pateretur hanc exceptionem satis suppleretur numero, Rota coram Barat. dec. 79. n. 10. & dec. 249. num. 1. part. 2. Criminal. conf. Farinac. Prætertum ad probandum coactio[n]em, & metum ad quæ sufficerent Testes etiam singulares, Rota coram Gregor. XV. decif. 326. num. 48. vers. prous. etiam, & dec. 351. n. 7. vers. sed admittitur. &c. Quinimò istæ Moniales preferuntur aliis Testibus pro Gomez examinatis, qui illæ deponunt de acta perceptibili sensu, isti vero de non perceptibili, qui includuntur corde. Innot. in cap. 1. sub n. 10. vers. Imo & c. de his qua vi & metu causam. Rebuff. conf. 78. colum. 10. vers. ultimo Greg. X. in sape alleg. dec. 426. num. 46. vers. sed quidquid sit cum aliis ibidem allegati.

39. Testes insuper per Gomez deduci non sint sine suspicione attentis supradictis, Alex. conf. 99. n. 12. lib. 2. cum contrarium renunciat probatum non solum ex testibus, sed ex toti iudicio, presumptionibus, & conjecturis, Hond. conf. 29. n. 21. lib. 1. Franc. à Pont. conf. 44. n. 17. Seraph. dec. 77. n. 2. Quæ omnia simul iuncte concludentem faciunt probationem. Fran. de Rauen. conf. 54. n. 10. inter matrimonialia, & faciunt textus l. 1. §. idem Diuina ff. de testibus. c. cum causam 13. de probat. cap. accedens il secundo de lite non concess. cap. cum dilectus 3. de success. ab intest. Bald. in l. Spadonem, §. qui plura ff. de excusatu. Dec. conf. 577. n. 2. Molin. de primogen. lib. 2. c. 7. n. 3. 5. Iuncta præcipue etiam publica voce, & fama. Menoch. lib. 3. p. 6. 1. mpt. 125. num. 22. Capoll. conf. ciuit. 2. n. 3. Rota coram Seraphino dicta dec. 859. n. 7. & decif. 779. n. 8. part. 3. recent.

40. Denique non obstat quod in dubio facienda est interpretatio ita ut professio sustineatur. Quia conclusio procedit quando dubitatur de validitate ex alio capite, quam ex defectu consensu, quo stante defectu semper facienda est interpretatio pro libertate perfungi. Rebuff. d. conf. 68. col. vlt. vers. nec me conturbas &c. Deus enim voluntarios sibi legit Milites c. non est 10. caus. 5. q. 1. coacta vero securitia contemnit cap. iam vero fin. caus. 23. q. 6. cum similibus.

Et ita causa plures proposita, & vitraque parte audita ab omnibus Dominis de ordine Sanctissimi diligenter discussa, fuit decisum, &c.

DECISIO LIV.

Sacra Rota Romana coram R. P. D. Melito.

In causa Vlxbonen. nullitatis Professionis.

Luna 10. Decembri 1646.

§. 1. IN hac causa ab anno 1628. introducta, & per tot annorum curricula nondū finita, multa emanarunt decisiones. Nā cum Francisca factis suis probationibus super nullitate professionis metu extortæ esse ferit in limine propositionis, Anton. & Ioannes fratres obtinuerunt remissionem ad probandum liberæ, & sponte professionem emissam. Et quia pendente testium examinatione prætendebatur Franciscam renunciæs litigii, & professionem ratificasse; disputatum fuit 30. Ianuarii 1640. An obstat renunciatio; & fuit resolutum, non obstat, nec renunciacionem, nec præsentam ratificationem. Repro-

Tom. V. II. I.

posita causa 17. Maij 1641. fuit recessum a dictis, & dictum quod Professio fuit quidem nulla ratione meum, ut n. 7. & n. 11. ibi, unquam se habuisse pro Monialibus nec ab aliis Monialibus pro tali reputata. Quod adducitur ad probandum Franciscam habuisse scientiam nullitatis sue professionis. Et clatus n. 14. ibi Lices inuestigare professio ob meum. Et ibi, de vera Monialibus non autem de Moniali saltem habitum. Et ibi, Sed tantum præcedentem nullam ratificationem obstat tamen ratificationem. Et licet ibi n. 7. dicatur in probationem metus Dominos non fuisse concordes, satis patet, quod id sensit maior pars, alias dicereetur in dictione, & non esset necesse tantum labore in validitate ratificationis, que negato metu non erat, necessaria. Ab hac autem dictione fuit recessum in alia 16. Junij 1642. & confirmata prima, & ab omnibus admissum fuit innullum fuisse meum Franciscam ibi in §. 1. Adserentes in primis esse indubiatum, quod Professio, Francisca ab initio emissâ fuerit proper metum. Et in §. Neo dicta in fine ibi, Adeo quod inter eos nullum fuit hodie discrimen circa probationem nullitatis professionis, sive ad diem renunciationis isti factio per eandem Franciscam.

2. Sed quartæ causa in Rotam deducta 11. Maij 1643. fuit siuatum ratificationem fuisse validam, ex eo fo. ii. quod Moniales quando prestiti erunt capitulariter consenserint ad professionem. Non habebant notitiam de metu, & in §. penultimo dictiu[m], quod novelle Moniales deponunt de certa scientia, dicendo se vidisse, & audiuisse Franciscam proclamatam coram Sanctiss. Crucifixo, quod ipse bene scirebat eam non propria voluntate, sed per metum Paris esse professuram. Et §. fin. ibi, Ex Testibus dependentibus, quod appropinquante tempore professionis, Franciscia publicasset animum suum non profundi.

3. Vito per Agentes Fratres motiuo Rotæ, perierunt Remissoriæ ad probandum specificam scientiam Monialium, quæ fuit concessa, & approbata relevantia materiae articulatae. Et in tota illa dictione pro comperto habetur, & supponitur metus; immo, & scientia metus in Monialibus, licet non capitulariter, & specificè.

4. Produtus tandem Fratres probacionibus, & suffectus ego in locu[m] Reu. D. mei Carilli Präsid. Vallisoletani, corā quo emanarunt prædictæ decisiones. Dedi dubium An si recedēdum ab ultimo loco dicti. Et Domini affirmatiu[m] responderunt die 29. Ianuarij anni præteriti, quia metus erat concludentissime probatus, nec vila fuerat ratificatio tacita, vel expresa, vt latè ex ibi deducatur.

5. Quapropter cum data ex Dominorum benignitate noua audiencia Dominis de Gomez, ipso post alios quæstos colores caulfam protelandi, petiissent nouam remissoriæ ad probandum, Franciscam nullo metu coacta, sponte nomen Religionis dedisse, fuit negata ob suspicionem calumnia, & alius iuridic rationibus in dictione super hoc dubio facta deducatur. Et cum instanter super hoc iterum audiri, & dicentes non potuisse scribere super negotio principali pendente Remissoriæ petitione, causa fuit ad Kalendas dilata ipsiis vero nihilominus pro reuisione decisionis super Remissoriæ acriter insistentibus, Rota negavit, & iussit causam super principali proponi. Et hodie Domini steterunt in dictis.

6. Nam metu, professionem à Franciscæ emissam, pro indubitate tet dictioribus iam Rotæ firmauit, quod multis probatur testibus de visu, & proprio auditu ultra protestationes Franciscæ tam antea, quam post professionem concludentissime probatas, & à Rota dicti dictioribus approbatas.

7. Quo metu dato, professione nullius esse momenti, multoties in hac causa dixit Rota, & vnu sufficiat pro omnibus, qui adduci possunt Sacrosanctum Concil. Trid. sess. 2. de regul. cap. 19. & qui plures cupiat, aeat ibi Barbos, in margine & n. 4 & 14. Modern. Neap. in Lucern. regul. verbo profession. 29. Laurent. de Peyrin. de subdilio q. 1. de obedientia c. 25. §. 4. vers. fin. Gabrer. de megu lib. 2. c. 10. m. 2. 5. Bord. de profess. c. 2. q. 12. Lezan. in Sum.

Aa q. regul.